

Velké prázdniny

O velkých prázdninách jsem s mamkou, tatškou, bráchou, třemi bratranci a tetou a strýci a s rodinou kamaráda jeli do Bulharska vlakem. Celkem jsme jeli 36 hodin a měli jsme 5 hodin zpoždění. Tam jsme si to moc užili a pak jsme doma už sami jezdili na výlety. Pak jsme byli ještě 14 dní u babičky a tam jsme s ní a dědou jeli do Německa na hrad. Na konci prázdnin jsme ještě jeli na Slovensko do termálních lázní a tam se mi taky moc líbilo. A dobře tam vařili. Když jsme se vraceli, tak jsme se po cestě zastavili u strejdy a u něj jsme grilovali na rozloučení s prázdninami. Pak ještě 3. září jsme jeli do Aquapalás Praha a tam jsme jeli s bratrancem. To bylo super, byli tam i soutěže, 8 tobogánů, vířivky s teplou vodou a taky divoká řeka a hrozně moc bazénů.

David Ledecký

Moje nejlepší vzpomínka je, jak jsem byla u babičky. Byli jsme se koupat a hráli jsme na honěnou. A babička honila, a když mě chytla, tak jsem se lekla. Potom za námi přijel můj bratr Jeníček, ten měl bolavý palec, ale šel za námi. U babičky jsme byli necelý týden.

Jolana Řezníčková

Nejvíce se na prázdninách líbilo, jak jsme jeli do Bulharska. Protože jsme tam jeli vlakem spolu s Davidem, Románkem, se strejdem Romanem a s tetou Monikou, a ještě 3 Romčovými bratranci a strýci. Jak jsme dojeli, už tam na nás čekal mikrobus, potom nás paní ubytovala. Bydleli jsme v jedné místnosti, ale byly tam dva pokoje - v jednom jsme byli my a v druhém byli Ledeckovi. Potom jsme šli na pláž, tam jsme byli do večera, potom jsme šli do restaurace, která byla naproti nám, a taky dětské hřiště. Tam jsme chodili každý den a potkali jsme tam jednoho Kubu, ten byl Čech, a potom jsme tam potkali Dana ze Slovenska. Potom jsme šli vždycky nakupovat a potom tam bylo koupaliště.

Jakub Klíma

7.7.2011 jsme jeli vlakem do Bulharska, s Klímovými, s mými třemi bratranci, jednou sestřenicí, s dvěma strýci a jednou tetou. Ve vlaku jsme jeli 30 hodin a zpátky taky 30 hodin. Tam jsme jeli přes den, noc a kousek dne a zpátky přes noc, den a kousek noci. Tam jsme měli 5 hodin zpoždění a pak jsme šli k mikrobusu. Od nádraží jsme ušli asi tak 500 metrů a tak jsme čekali na 2 mikrobusy. A až přijely, tak jsme nastoupili a oni nás dovezli do Burgasu do Primorska. Jednou jsem v tom mikrobusu spal. A v Primorska jsme se prvně odbalili a pak jsme šli po nákupech. Pak nám řekli, že za domem je dětské hřiště. Pak jsme šli k moři a tam jsme chtěli potkat mých několik bratranců a jednu sestřenicí a 2 strejdy a 1 tetu, ale nenašli jsme je a šli jsme se koupat. Pak jsme šli domů a pak jsme šli do restaurace, kterou jsme nazvali spálená makrela, protože můj strejda tam měl spálenou makrelu. My jsme zatím byli na dětském hřišti a jednou jsme tam potkali jednoho kluka Slováka a on se s námi kamarádil. A vždycky myslel jenom na mě a na všechny zapomenul. Také jsme potkali několik Čechů a Češek a oni nás naučili nějakou hru. Jmenovalo se

to Červenožlutá hoňka, ale tady to nejde hrát, protože to se hraje na červených a žlutých dlažbách. Hraje se to tak, že je tam několik červených a žlutých dlaždic a ten co honí, tak honí na žlutých dlažbách a ti, co utíkají, tak na červených dlaždicích.

Roman Ledecký

Projekt Střed - přednáška

22.9.2011 jsme ve škole měli dvě paní ze Středu a jmenovali se Verča a Leňa. Měli jsme téma: Zdravý, nezdravý. Prvně jsme napsali na lepící papírek svoje jméno nebo přezdívku a pak jsme si to nalepili na triko. Potom nám říkali, co máme dělat, aby jsme byli zdraví. O chvíli později jsme udělali pravidla třídy: Nic neničit, hlásíme se, neskákat si do řeči, poslouchat se, vnímat, chovat se slušně, nehádáme se, neprat se, ohleduplnost, kamarádíme se, STOP. Potom jsme udělali skupiny a každá skupina malovala něco jiného. Jedna skupina zdravého člověka, druhá zase namalovala nezdravého člověka. A nakonec jsme hráli hru Velká pardubická. Moc se mi to líbilo.

Anna Seifertová

Prvně jsme si napsali jména na papírek. Potom jsme dělali pravidla jako třeba stop a tak dále. Mě se nejvíce líbilo, jak jedna skupina malovala člověka, který sportuje a jí zdravě, a další skupina malovala člověka, který jí nezdravě a pil alkohol a kouřil a byl pořád na počítači. Potom se mi líbilo, jak jsme hráli velkou pardubickou a poté jsme povídali, co máme rádi a co nemáme rádi, a pak nám rozdali toaletní papír a my jsme si měli utrhnout, kolik chceme proužků. A podle toho jsme povídali, co děláme a co máme rádi.

Jakub Klíma

Povídali jsme si, co nesmí děti, které nesmí věci, které jsou nebezpečné pro zdraví dětem, třeba alkohol a drogy. Pak jsme malovali panačky, jedni měli malovat zdravého panáčka a druzí malovali nezdravého panáčka. Hráli jsme dostihy a sázky a pak jsme hlasovali.

Robert Michalčík

22.9. ve čtvrtek k nám do školy přišli dvě paní. Jedna se jmenovala Veronika a druhá se jmenovala Lenka. Sedli jsme si do kroužku. A ty dvě paní začali povídat. Povídali jsme si o tom, co je zdravé a co není zdravé. Potom Lenka stoupla a začala nám rozdávat čísla jako jedna, dva, jedna, dva a tak dále a tak dále. Až to bylo takhle rozdělené, tak stouply děti, které měly číslo 1 a pak stouply 2. Verča nám řekla, že si jedničky mají stoupnout a dvojky taky. Jedničky měli malovat, co člověku prospívá, a dvojky měli malovat, co člověku škodí. Ještě jsme si psali pravidla jako třeba nic neničit, hlásíme se, neskákat si do řeči, poslouchat se, vnímat, chovat se slušně, nehádáme se, neprat se, kamarádíme se, ohleduplnost, stop. Ty obrázky jsme vystavili na nástěnce. Potom jsme hráli Velkou

Pardubickou, překážky byly vodní příkop, lehká překážka , tráva, bláto, dámská tribuna, pánská tribuna.

Jolana Řezníčková

Paní nám povídaly o Simpsnech a krvavkách. Ještě jsme si malovali a dávali jsme si jména a házeli jsme si s míči. A ještě povídaly o chobotnici a o sépii.

Vincent Foral

Šmoulové

27.9.2011 jsme byli v Třebíči se školou v kině. Šmoulové byli v New Yorku. Byl tam Taťka šmoula a Nešika a Šmoulinka a Směloun a Gargamel a Izrael a Koumák. A pak tam byla celá Šmoulí vesnice a bojovali proti Gargamelovi.

Daniel Souček

Se školou jsme byli na 3D Šmoulové. Moc se mi to líbilo. Těch Šmoulů tam je moc. Nejvíce se mi líbila Šmoulinka, taťka Šmoula, Koumák, Nešika, Směloun a Vypravěč. Ti ostatní se mi taky líbili. Nejlepší část byla, jak byli ve městě. Jak byli v hračkářství. Šmoulinka si tam vybrala krásné šaty. A ostatní se schovávali před čarodějem Gargamelem.

Jolana Řezníčková

Na Šmoulech se mi líbilo, jak se nastěhovali k takové rodině. Ale nejvíce se mi líbilo, jak je Gargamel takový pán, který nemá rád Šmouly. Prostě zlý čaroděj. Prostě ze všech pohádek se mi to líbilo .

Natálie Jeřábková.

26.9.2011 - bylo to o tom, že tam Šmoulové letěli na čápech a doletěli do šmoulí vesnice. Jak tam byli, tak zpívali svoji píseň a jeden Šmoula, který se jmenoval Nešika, který nesl dárky, tak do všeho narážel. Prvně do vozíku, pak do žebříku a do ledu a do dortu. Taťkovi Šmoulovi chyběla nějaká látka a Šmoula Nešika, i když mu Taťka Šmoula řekl, ať nechodí do lesa, že si pro tu látku dojde sám, tak ho stejně neposlechl a šel do lesa. A jak byl v lese, tak tam taky byl Gargamel, zlý kouzelník, a Šmoula Nešika ho dovedl do Šmoulí vesnice a jak byl v té vesnici, tak Šmoulové utíkali a Nešika běžel tam, kam neměl utíkat. Tam byl takový portál, do kterého skočili a byli v lidské říši.

RomanLedecký

27.9.2011 jsme byli se školou v kině v Třebíči na 3D Šmoulech. Moc se mi to líbilo a bylo to hodně srandovní. Bylo tam hodně moc Šmoulů a honil je Gargamel. Oni se dostali do New Yorku a tam skočili na taxík a jeden Šmoula spadl do krabice jednoho pána a ten s ním odešel k němu domů. Tak se ostatní Šmoulové vydali za ním a jak ho našli, tak se skamarádili s tím pánem a jeho ženou a prožili dobrodružství.

David Ledecký

Bylo to hezké, nejvíc se mi líbila Šmoulinka, taky tam byl zlý Gargamel.
Kateřina Čamachová

Byli jsme se školou na Šmoulech a moc se mi tam líbilo. Když to začínalo, protože tam lítali Šmoulové na čápech, tak jsem se lekla. A taky se mi tam líbilo, jak Šmoulové utíkali před zlým čarodějem Gargamelem do světa lidí. A přistěhovali se k lidem, kteří si s nimi hráli. A jak byli v hračkářství.

Nikola Svobodová

Byli jsme se školou na Šmoulech, moc se mi to líbilo. Lekla jsem se, když vyletěl čáp. Gargamel je čaroděj, který chytá Šmouly. A ti Šmoulové před ním utíkají.

Tina Nesibová

Výlet na kolech

5.10.2011 ve čtvrtek jsme jeli na kolech kouknout se na různé rybníky u Jakubova, které se jmenují Jakubovský, Vidlák a Oráč. Jelo nás dohromady i s paní učitelkou Řezníčkovou a Šálkovou deset a jinak dětí bylo 8 i se mnou. Jinak se mi to líbilo.

Anna Seifertová

Jeli jsme se školou na kolech a zastavovali jsme se u Jakubovského rybníku a Oráče a Vidláku. Když jsme jeli nazpátek, tak jsme se zastavovali v lese a hledali jsme hříbky. Byly tam samé mochomůrky a zastavovali jsme se na švestky a pak jsme jeli do školy.

Nikola Svobodová

Dopravní výchova

V úterý 3.10.2011 k nám přijel pan Kratochvíl z autoškoly Mor. Budějovice. Povídal nám o tom, jak se máme chovat v dopravním provozu buď na kole nebo i pěšky. Pak jak máme být oblečení v noci, aby nás na silnici viděli, potom ještě něco, ale to už si nepamatuji. Moc se mi to líbilo a naučila jsem se i něco nového.

Anna Seifertová

V úterý k nám přijel pán z Mor. Budějovic. Vyprávěl nám o tom, jak se máme oblékat, když chceme vstoupit do silničního provozu. Jak máme mít vybavené kolo. Jak se máme chovat v silničním provozu.

Jan Řezníček

Pán nám dal letáčky a říkal, že nemáme skákat na silnice.

Tina Nesibová

V úterý 4.10.2011 jsme měli dopravní výchovu. Přijel k nám pan Kratochvíl z Moravských Budějovic. Přivezl nám 3 brožurky, ve kterých

bylo: o naší bezpečnosti na silnici, v druhé o nehodách a ve třetí o tom, jak by jsme se měli chovat v autě. Pan Kratochvíl se nás ptal na různé otázky a potom naopak. My jsme se ptali pana Kratochvíla na různé dotazy a on nám odpovídal. Dozvěděla jsem se toho od pana Kratochvíla hodně. Například od kdy je možné sedět bez sedačky, kdy je možné sedět v traktoru, vybavení kola, vybavení cyklisty a ostatní si už nepamatují. Jen mě mrzí, že dopravní výchova trvala tak krátce. Dopravní výchova trvala tak 1 hodinu, ale utekla, jak kdyby trvala 20 minut. Pan Kratochvíl nám toho řekl moc a hodně mě to bavilo. Těším se, až dopravní výchovu budeme mít zase.

Zuzana Radová

Koncert – Dobří bobři

V pátek 21.10.2011 jsme byli v Třebíči na koncertě Dobří bobři. Byli jsme tam se školou. A jeli jsme ještě se školou Šebkovic. Moc se mi tam líbilo to, že jsme zpívali, tancovali a na konci jsme měli tancovat, jak nejlépe umíme. Ještě jsme mezi tím dělali různé soutěže, třeba že nám Bobři zazpívali písničku, pochopitelně jsme zpívali s nimi a pak to některé děti zazpívaly samy do mikrofону a pak jim jeden z Bobrů dal CD. Potom to zpívaly i paní učitelky, ale ta naše ne. Na Bobrech se mi nejvíce líbilo, jak měli barevné brýle, jeden měl růžové, druhý měl také růžové a ten třetí, jak zpíval, měl žluté brýle. A nejvíce se mi líbila písnička Prázdniny a Jety. Vlastně se mi tam líbilo všechno.

Anna Seifertová

Dne 22.10 jsme jeli se školou na koncert Bobři. Bylo to pěkné, zpívali tam. My jsme seděli v první řadě. Na jednu písničku šla celá první řada na jeviště. A tam jsme zpívaly taky a měli tam docela hezké písničky. Na začátku měli klobouky a obrovské brýle. Bylo to hezké.

David Ledecký

21.10. jsme byli na koncertě v Třebíči. Ten koncert se jmenoval Dobří bobři. My jsme tam zpívali, tancovali, soutěžili a hráli si na školu. Ze začátku to bylo srandovní, protože přišli z velkými brýlemi, jedny byly růžové a ty druhé žluté. Taky bylo dobré, když si nasadili takové třásňové paruky, všechny byly růžové. Nejvíce se mi líbila písnička, která se jmenovala Jety. Jeden Bobr tam něco zazpíval a my jsme zazpívali Jety. Moc se mi to líbilo.

Jolana Řezníčková

Dne 22.10.2011 jsme jeli do Třebíče. V Třebíči jsme vyšli z autobusu. Pak jsme tam byli, tak jsme seděli v první řadě. A pak tam rozdávali cédečka. Takže tam zazpívali několikrát písničku. a ten kdo zvedl ruku. tak ten to mněl zazpívat. a ten kdo to zazpíval dobře tak dostal cédečko.

Roman Ledecký

Den stromů

V pondělí 24.10.2011 byl v Oboře Den stromů a my jsme tam se školou šli. A nesli jsme tam obrázky, které jsme ve škole vytvořili. Když jsme tam přišli, hned jsme šli vyplnit 10 úkolů. Jak jsme je vyplnili, tak jsme si šli pro ceny za obrázky. Já jsem dostala křídly a pastelky. Potom, jak se to rozdalo, jsme si šli opéct párky. Jak jsme to dojedli, tak jsme se šli podívat na ptáčky, co tam byli vystavení. Po chvilce přišel jeden pán a zeptal se nás, jestli si nechceme vzít nějakého ptáčka na ruku. My jsme řekli, že chceme, tak šel pro ptáčka jménem Andílek. A ten druhý, co jsme ho také měli, se jmenoval Brambůrka. Paní učitelka si mohla také vzít jednoho ptáčka, toho největšího, který se jmenoval Maruška. Ale paní učitelka se bála, ale my jsme paní učitelce řekli, ať se nebojí, že jsme to také vydrželi a že je to docela i sranda, aby nám ptáček stál na ruce. Tak nakonec si ho paní učitelka vzala a zjistila, že to není vůbec nic špatného. Maruška byla holka a za plemeno byla orel skalní. Potom jsme šli do školy a ve škole jsme si zkusili betlém a šli jsme na oběd. Moc se mi to líbilo.

Anna Seifertová

Dne 25.10 byl Den stromů. Bylo to v Oboře. Tam jsme přišli a šli jsme lesem na různá stanoviště. Na prvním jsme házeli šiškami a prolezli nataženým lanem mezi stromy. Na druhém jsme s kamarádem šli tak, že jeden měl zavázané oči a ten druhý ho vedl ke stromu. Pak si sundal šátek a měl ten strom najít. Potom nějaké další stanoviště a na jednom jsme si zkoušeli helmu pro lesníky.

David Ledecký

Dne 25.10.2011 jsme vyšli asi v 8.00 hod. a šli jsme do Obory. V Oboře dostala paní učitelka lístek a tam byly soutěže. Na první soutěži jsme házeli šiškami do něčeho, co mělo v sobě dvě díry, jedna velká a jedna malá. A každý si vzal 3 šišky a měl je do těch děr házet. Já jsem hodil do toho velkého a když házela Dan, tak jemu se ta šiška odrazila od země do toho malého. A pak jsme šli na druhou soutěž. Na té soutěži jsme si měli udělat skupinky po dvou. Já jsem byl s Kubou. Nejprve mně zavázali oči a Kuba mě dovedl ke stromu. Já jsem si ho ohmatal a pak mě Kuba dovedl k té paní a ta mi odvázala šátek z očí. Já jsem pak měl najít můj strom. Když jsem ho našel, tak jsem to řekl. A pak jsem vedl Kubu.

Roman Ledecký

V pondělí 24.10. jsme šli do Obory. Nesli jsme tam obrázky, které nám vyhodnocovali. Když jsme tam přišli, tak jsme hned šli na úkoly. Těch úkolů jsme museli splnit deset. Byl tam taky můj strejda starosta Rostislav Čech, ale ten mě ani neviděl. Ale já jsem ho viděla. Potom, jak jsme udělali ty úkoly, tak jsme si šli opéct párky. Moc se mi to líbilo.

Jolana Řezníčková

Střed

V pátek 4.11.2011 u nás byly dvě paní ze Středu.
Neperte se a neubližujte si.

Anna Seifertová

V pátek k nám do školy přišly dvě paní, jedna se jmenovala Veronika a ta druhá se jmenovala Leňa. Těm malým bych doporučila, aby nebrali drogy.
Jolana Řezníčková

Lucerna

Byla tam kněžna, taky tam byla Anežka a také tam byl mlynář. Také tam byl kovář, babička, panímáma, také tam byl žabák. Moc se mi to líbilo, bylo to hezké.

Katka Čamachová

7.11.2011 jsme byli v Jihlavě na divadelním představení Lucerna. Toto divadlo se mi moc líbilo. Mně se na tom divadle líbily tři postavy, Hanička, pan otec Mlynář, kněžna a sluha kněžny.

Jolana Řezníčková

Preventivní přednášky - STŘED

Ve čtvrtek 1.12. byly u nás dvě ze Středu, Léňa a Verča, a vyprávěli jsme si o šikaně. Na začátku jsme si jako vždycky napsali na lepící papíry jména. Teď už to bylo napotřetí a také naposled, co u nás byly. Pak jsme říkali, jak se jmenujeme a jak si ostatní zapamatujeme. Potom jsme si povídali o tom, co je vůbec šikana. Další hra, co jsme hráli, bylo, že jsme zavřeli oči a nemohli jsme mluvit. Tak nám daly Léňa s Verčou na čelo barevné papírové kolečka. A jak nám to daly, tak jsme se měli dát do skupin podle barev, ale bez mluvení. Já jsem byla ve skupině s Jolčou a ještě s někým. Skupiny byly Zelení, to jsme byli my, Modří a Bílí. Nakonec jsme hráli dostihy a úplně nakonec jsme si stoupli do řady a Léňa s Verčou se nás na něco ptali a když jsme stoupli doleva, tak to znamenalo, že se nám to líbilo, a když doprava, tak se nám to nelíbilo, a když jsme zůstali uprostřed, tak to ušlo, ale mohlo to být lepší.

Anna Seifertová

1.12.2011 k nám od školy přijely paní ze Sdružení Střed. S nimi jsme si povídali o šikaně, co to je a co máme dělat, kdybychom my byli právě šikanováni. Potom jsme ještě hráli hru, že jsme zavřeli oči a pusu a oni nám nalepili na čelo tečky, buď bílou, modrou nebo zelenou, a my jsme pak museli zjistit, jakou máme tečku bez mluvení. Třeba podle kamaráda, že ukázal na věc, která má třeba stejnou barvu. A takhle jsme měli udělat skupiny. A pak ve skupinách jsme měli napsat druhy šikany, co je to agresor a co je to oběť, co máme dělat, když nás někdo šikanuje. Já jsem byl v bílé skupině a ta psala, jaké můžou být druhy šikany. Potom jsme si o tom ještě povídali. A pak nakonec jsme hráli hru dostihy, že jsme každý

seděli na židli, a buď byl třeba vodní příkop, tak jsme udělali, že skáče
atd. a pořád jsme si museli plácet na kolena.

David Ledecký

1.12. k nám do školy přijely dvě holky. Jedna se jmenovala Léňa a ta druhá Verča. Ty dvě holky nám povídaly o drogách. Povídali jsme si o tom, proč nemáme používat drogy, proč nemáme být dlouho na počítači. Potom nám Léňa a Verča rozdaly modrá, zelená a bílá kolečka. A podle barev jsme byli skupiny. Jedna skupina byla bílá, druhá byla modrá a ta třetí byla zelená. Já jsem byla ve skupině s Aničkou. Jedna skupina psala o agresoru a oběti. Druhá skupina psala, jaké jsou druhy šikany. A třetí skupina psala, komu se s tím, že nás někdo šikanuje, můžeme svěřit. A naposledy jsme si zahráli Dostihy. Moc se mi to líbilo.

Jolana Řezníčková

1.12. 2011 jsme se povídali o šikaně. Verča a Lenka nám nalepily na čelo tečky, modré i zelené a bílé. Mluvili jsme, kdyby měl někdo černou tečku, jestli by jsme ho vzali k sobě.

Robert Michalčík

Ve středu jsme nejprve hráli hru a to se hrálo tak, že každý měl zavřenou pusku a oči a pak Verča s Lenkou každému daly na hlavu malou samolepku. Byla jako kruh, někomu bílou, někomu modrou a někomu zelenou. Ti co byli bílí, tak si museli sednout k sobě, modří taky všichni k modrým a zelení taky ke všem zeleným. Já jsem byl bílý s Davidem a Ríšou, pak s Luckou, ještě s Katkou a s Klárou. Modří byli Zuzka, Nikola, Kuba, Mirek, Robert, Dan a v zeleném Verča, Radek, Anna, Honza, Jeník, Jolana a pak už nevím. Jak jsme byli ve skupince, tak jsme měli vymyslet, co to je šikana, zelený tým, co to je agresor a co to je oběť a modrý tým, jak někomu pomoci nebo něco o tomhle.

Roman Ledecký

Přišly dvě paní a říkaly, že třeba někdo kouří cigarety nebo že pije pivo, a taky že je někdo stále závislý na počítači a že někdo bere drogy.

Tina Nesibová

Na středu se mi líbilo, že přijely 2 paní. Jmenovaly se Léňa a Verča. Hráli jsme dostihy. A taky jsme si vyprávěli o šikaně. A taky jsme hráli, že nám dala Verča s Léňou tečky na čelo, a pak jsme se museli každý se sebou dohodnout. Moc se mi to líbilo.

Natálie Jeřábková.

Dne 4.11.2011 - neberte drogy, protože budete na nich závislí a nebudete moci přestat a budete hrozně nemocní.

Roman Ledecký

Vánoce

Před Štědrým dnem jsem jela s panem Šafránkem vlakem do Znojma, jela s námi spousta dalších dětí, šli jsme si kupovat hračky. Já s Kačkou jsme si koupily koníky, já fialového a Kačka růžového. Na Štědrý den jsme vstali brzo ráno a uklidili jsme. Pak jsme udělali chlebičky. Potom, když jsme douklízeli, tak jsme se šli projít okolo vesnice a mojí sestře hned prasklo v koleně, takže jsme toho moc nenachodili. Tak jsme se vrátili zpátky domů. Doma jsme se umyli a převlékli a šli jsme se navečeřet, jak jsme dojedli, tak jsme si šli rozdat dárky, já jsem dostala kabelku, prstýnek, tři knížky a oblečení. Pak jsme se šli koukat na televizi, až jsem se dokoukala na televizní pořad Hudbu složil, slova napsal jsem si šla lehnout. Druhý den ráno k nám přijela teta, tak jsme se převlékli a jeli s ní k další tetě, potom s další tetou k další tetě a potom jsme všichni jeli ke strýcovi. A všude jsme si hráli. A nakonec, to se stmívalo, jsme jeli k poslední tetě a tam jsme si také rozdali dárky. Po celou tu dobu jsem jela autem s tetou Aničkou. A nakonec jsme jeli domů. Já jsem byla hodně unavená. Můj nejlepší den z vánočních prázdnin je ten, co jsem jela ke Kačce a hráli jsme si s koníky, koukali se na televizi. Tam jsem také něco dostala, tajný deník, gelové tužky a velký sešitek. Moc se mi to tam líbilo, protože tam byla sranda. Na Silvestra jsme jeli do Dešné k tetě. Jak jsme tam přijeli, šli jsme ven, tam jsme si hráli různé hry. Asi tak až do desíti hodin. Poté jsme se šli najíst a šli jsme ven do jedenácti a chvíli jsme se klouzali na parkovišti a já jsem si odřela koleno. Pak jsme šli domů a já jsem zavolala Míše, volali jsme si asi deset minut. Potom jsme si šli už připít, tak jsem musela končit a malé sestřenky začali křičet. Potom jsme se koukali na to, jak pouští. To byly rány, já jsem se i trochu bála. Potom, co to už zmírnilo, jsme šli zase ven. Já byla zklamaná, zapoměla jsem si doma bouchací kuličky. Moc se mi to líbilo.

Anna Seifertová

Mně se Vánoce moc líbily. Já jsem dostala boty, tři knížky, omalovánky a sadu her. U babičky v Lipníku jsem dostala prostěradlo, dva hrnky, tužky a jeden sešit. U druhé babičky ve Velkém Meziříčí jsem dostala řetízek se srdíčkem a knížku, kterou už mám přečtenou. A v té knize jsou krásné plakáty. U strejdy a tety v Lipníku jsme dostali dohromady s Jeníčkem puzzle s mapou a vysekávání kostry mamuty. U strejdy a tety v Lesonicích jsem dostala jednu knihu jménem Děti z Bullerbynu a hodně korálek. My jsme měli na Štědrý den kapra a bramborový salát. Nejvíce jsem měla radost z bot a z knížek a z toho řetízku. Stromeček se mi moc líbil.

Jolana Řezníčková

Vánoce byly moc pěkné. Ráno nám Ježíšek donesl stromeček. Dopoledne jsme obalovali kapra. Potom o půl čtvrté jsme šli do kostela na půlnoční. A byl večer, já a sestra jsme se vykoupali a ustrojily. Táta nachystal do kuchyně kameru. Navečeřeli jsme se a šli jsme ke stromečku. Já jsem začala rozdávat dárky a na okno ještě někdo zaklepal, byl to Ježíšek. A donesl nám: mamce zvláštní bonbóny, mně a Ivči ponožky, tátovi vysočinu a babičce šampon. Jinak jsem dostala poličky, MP 4, obraz, knížku a

oblečení. Až jsme rozbalili dárky, tak mamka udělala poháry a táta zapálil petardy.

Druhý den jsme hráli v kostele Betlém a sestřenice šla se mnou na oběd jeli jsme k babičce a dědovi do Kojetic. Tam jsem dostala světlo nad klávesy a oblečení. Asi ve tři hodiny jsme jeli zase domů. Navečer jsme jeli do Komárovic. Další den k nám přijeli na oběd babička a děda, teta s bratránkem a strejdou. Po obědě jsme jeli do Výčap a tam mi Ježíšek nechal tašku přes rameno. V pondělí přijela mamčina sestřenice a byly u nás na návštěvě. V pátek jsme šli k sousedům na návštěvu a oni k nám v úterý, ale to už byla škola. Tyto vánoce se mi moc líbily.

Michaela Černá

Vánoce se mi moc líbily. Nejvíce se mi líbilo, když jsme s Honzem přišli domů a už byly dárky pod stromečkem. Potom jsem se převlékla do sukně a šli jsme večeřet. Až jsme se najedli, tak taťka pustil koledy a šli jsme ke stromečku. Já a Honza jsme si nejvíce přáli každý jednu věc. Honza si nejvíce přál vrtulník s kamerou a já plyšového psa, který si umí na povel sednout atd. Ale nejprve jsme si mohli rozbalovat menší dárky. Nakonec já jsem měla zabalený Honzův vrtulník Honza měl zase plyšového psa. Prý Ježíšek říkal, abychom jen tak nepoznali, že dostaneme, co si nejvíce přejeme. Pak jsme si teda ty naše zabalené dárky, co jsme si nejvíce přáli, vyměnili. A už jsme si rozbalovali svoje nejhlavnější dárky. Pak jsme šli k babičce a dědovi, kde jsme si také rozbalili dárky, pak jsme přišli domů. Celý večer jsme si hráli s hračkami. Druhý den přijeli babička s dědou z Hostima. Večer jsme šli za Baffy a dali jsme ji také dárky, jako například: sušené uši atd. Taťka si nejvíce přál prut, který samozřejmě dostal, mamka dostala Soda Stream na děláni šťávy, Honza si nejvíce přál ten vrtulník, který také dostal, no a já jsem dostala dárek, co jsem si nejvíce přála, což je ten plyšový pes, pak jsem dostala 4 knihy, 4 plyšové hračky, náušnice, hodinky, 2 šampony, 2 tepláky, knížku se samolepkami, razítka psů a koček, deku, polštář, pelíšek pro psa, hru Malá zvěrolékařka, hru Gargamelova past, žolíky, tužku. A to je už asi vše. Vánoce se mi moc líbily a budu na ně vzpomínat!!!

Zuzana Radová

O vánočních prázdninách jsme jedli řízky a salát. My máme stromek koště. Včera jsme ho zdobili, pak přišel Ježíšek a já jsem dostala Hello Kitty, Šmoulové, Barbie a bylo to hezké.

Katka Čamachová

Vánoce se mi moc líbily, protože jsme šli k babičce. A k večeru jsme rozbalovali dárky u babičky. A tam jsem dostala knížku Bubáci z Pampelic, dvě čelenky, kabelku, dva penály. A potom jsme šli domů, najedli jsme se, poklidili nádobí a šli jsme si sednout ke stromečku a začali jsme rozbalovat dárky. A u nás jsem dostala klec pro křečka a malou kouli také pro křečka. Povlečení, které fosforuje, polštář, deník, který je na zámek a když ho odemknu, tak si tam mohu psát, a dá se vyprat. Dostala jsem ještě čepici a elektronické hry, kde se mohu učit násobilku, angličtinu, český jazyk.

Nikola Svobodová

Dravci

V pátek 27.1.2012 byl u nás ve škole pán Hořák s fretkou, dvěma chameleony, ježkem africkým, činčilou a hadem. Nejvíce se mi líbila fretka Pipinka. Strašně jsem se moc bála hada Lojzíčka, je to krajta tmavá. Celé se mi to moc líbilo. A těším se, až pan Hořák přijede zase.

Anna Seifertová

Byla tam fretka, také krajta americká a také tam byla jedna paní a hrála na flétnu a také tam byla činčila a ježek a chameleon. A také písně se mi moc líbily. Bylo to hezké.

Katka Čamachová

Přijel k nám pán a paní, kteří chovají zvířátka. Paní hrála na flétnu a my jsme měli uhádnout, z jaké to je pohádky. A pán měl pro nás nachystaná zvířátka. První zvířátko byla fretka, druhé zvířátko byl had, třetí zvířátko byla činčila, čtvrté zvířátko byl chameleon a páté zvířátko byl ježek. A to jsou všechna zvířátka. Moc se mi to líbilo.

Natálie Jeřábková.

Přišel k nám pán a říkal nám něco o zvířátek. Pak nám ukázal zvířátka, první byla fretka, druhé byl had, třetí chameleon, čtvrtá činčila a poslední ježek.

Tina Nesibová

Dnes 27.1. k nám do školy přijel pan Hořák. Přivezl nám ukázat šest zvířátek. Jednu fretku, dva chameleony, jednu činčilu, jednoho hada a jednoho ježka. Nejvíce se mi líbila fretka a činčila. Ten pán říkal, že s tou fretkou se může chodit na procházky. Ta fretka se jmenovala Pipinka. Had se jmenoval Lojzík. Činčila se jmenovala Lumpík. Já bych si pořídila činčilu a fretku. Příště nám doveze ukázat ptáčky. Už se moc těším.

Jolana Řezníčková

Pan Hořák nám ukázal pět různých zvířátek, bylo dobré, že jsme si je mohli pohladit. První byla fretka Pipinka, byla ještě mládě a byla lechtivá na bříšku. Než nám donesl pan Hořák ukázat další zvířátko, tak nám jeho spolupracovnice Ivanka zahrála na flétnu nějakou písničku z pohádky. Druhé zvířátko bylo mládě krajty tmavé, měřilo dva metry a jmenovalo se Lojzík. Já jsem se ho lekla, ale pak jsem si ho pohladila, třetí byli dva chameleoni, mohli jsme si je podržet na takovém klacíku, čtvrtá byla činčila Lumpík, já si ho pohladila a měl hebkou srst. A nakonec ježek africký, měl bílé bříško a také byl lechtivý jako Pipinka, který nepíchal jako ostatní ježci. Byl to nádherný den. Akorát byla škoda, že pan Hořák nedovezl i ty dravce.

Michaela Černá

Dnes k nám do školy přijel pan Hořák se zvířaty. Dovezl nám ukázat různá zvířata.

Byli tam dva chameleoni, africký ježek, činčila jménem Lumpík, had krajta, fretka jménem Pipinka. A jak pan Hořák donesl hada, tak jsem se lekla, a potom donesl ježka a ukázal ježka, jak umí rychle běhat. A ježkovi bodliny vůbec nepíchaly. A ukázal nám, které zvířátko měl, když byl malý kluk, a donesl košík a z toho košíku vylezla fretka. Jak donesl ty dva chameleony, tak jsme se dozvěděli, že jazyk mají velký tak, jak jsou oni velcí.

Nikola Svobodová

Dne 27.1.2012 za námi přijel pan Hořák a dovezl nám ukázat 5 zvířat. První byla **FRETKA PIPINKA**, o které jsem se dozvěděla, že je moc hodná, akorát asi ze začátku trochu kouše, a že se dá ochočit. Druhé zvíře byla **KRAJTA TMAVÁ**, která měřila 2 metry (bylo to miminko a jmenoval se **LOJZÍK**). Třetí byli **CHAMELEONI**, kteří neměli jméno, čtvrtá byla **ČINČILA LUMPÍK**, a ten LUMPÍK se mi líbil nejvíce, protože byl moc hebký a měl moc pěkný čumáček (LUMPÍKA bych si nejrady vzala domů!!!) Posledním tedy pátým zvířetem byl **JEŽEK AFRICKÝ**, kterého jsem si hladila, protože vůbec nepíchal, a byl moc roztomilý!!! Pokaždé než nám pan Hořák donesl ukázat nové zvíře, tak nám manželka pana Hořáka zapískala na flétnu nějakou písničku z pohádek a my jsme museli uhádnout, z jaké pohádky ta písnička je. Pan Hořák nám slíbil, že za námi zase v příštím školním roce přijede, ale sliboval, že když bude pěkné počasí, že s sebou tentokrát vezme své ptačí kamarády. Tak se těším, až zase pan Hořák za námi přijede...

Moc se mi všechna zvířátka líbila!!!

Zuzana Radová